

ΙΩΝΑΣ

ΙΩΝΑΣ 1

- Ιων. 1,1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ λέγων·
Ιων. 1,1 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Ἰωνάν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμαθί, καὶ τοῦ εἶπε.
- Ιων. 1,2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευή τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με.
- Ιων. 1,2 “Σηκώ καὶ πήγαινε εἰς τὴν Νινευή, τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξε στους κατοίκους τῆς, ὅτι κραυγαλέα ἡ κακία τῶν ἐφθασεν ἕως εἰς ἐμέ, καὶ ἦλθε πλέον ἡ στιγμὴ τῆς καταστροφῆς τῶν”.
- Ιων. 1,3 καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ’ αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου.
- Ιων. 1,3 Ὁ Ἰωνᾶς δυσφορῶν δια τὴν ἐντολὴν, πού ἐλαβε, ἐσηκώθη, δια νὰ φύγη μακρὰν ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου εἰς Θαρσίς. Κατέβη λοιπὸν εἰς Ἰόππην καὶ εὗρε πλοῖον ἐτοιμὸν νὰ πλεύσῃ εἰς Θαρσίς. Ἐδωκε τὸ ναῦλον τοῦ, εἰσήλθεν εἰς αὐτό, δια νὰ ταξιδεύσῃ μετὰ τοὺς ἄλλους εἰς Θαρσίς καὶ νὰ φύγη μακρὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου.
- Ιων. 1,4 καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι.
- Ιων. 1,4 Ὁ Κυριος ὁμως ἐσήκωσεν ἰσχυρὸν ἀνεμὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγένετο μεγάλη τρικυμία καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε νὰ συντριβῇ ἀπὸ τὰ κύματα.
- Ιων. 1,5 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸ θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐκβολὴν ἐποίησαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ’ αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγγε.
- Ιων. 1,5 Οἱ ναυτικοὶ ἐφοβήθησαν καὶ ὅλοι μετὰ μεγάλην φωνὴν προσηύχοντο ὁ καθένας στὸν θεὸν τοῦ. Ἐρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν διάφορα ἀντικείμενα, δια νὰ ἐλαφρώσῃ τὸ πλοῖον ἀπὸ τὸ βάρος τῶν. Ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἐν τῷ μεταξύ εἶχε κατεβῆ στὸ ἀμπάρι τοῦ πλοίου, ἐκοιμάτο βαθέως καὶ ἐρροχάλιζε.
- Ιων. 1,6 καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρῶτος καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ῥέγγεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν θεὸν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.
- Ιων. 1,6 Ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν ὁ πλοῦτος καὶ τοῦ εἶπε· “τί σὺ ροχαλίζεις; Σηκώ ἐπάνω, παρακάλεῖ καὶ σὺ τὸν θεὸν σου νὰ μᾶς σώσῃ καὶ νὰ μὴ χαθῶμεν”.
- Ιων. 1,7 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνώμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν.
- Ιων. 1,7 Ἐπειδὴ ὁμως παρὰ τὰς προσευχὰς τῶν ἡ τρικυμία ἐξακολουθοῦσεν ἀπειλητικὴ, οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ναυτικοὶ εἶπαν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον· “ἐλάτε νὰ βάλωμεν κλήρους καὶ νὰ μάθωμεν ἐξ αἰτίας τίνος μᾶς εὗρηκεν αὕτη τὴν ταλαιπωρία”. Ἐβαλαν, λοιπὸν, κλήρους καὶ ὁ κλῆρος ἔπεσεν στὸν Ἰωνάν.
- Ιων. 1,8 καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ; καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ τοῦ πορεύῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σὺ;
- Ιων. 1,8 Οἱ ἄλλοι εἶπαν τότε πρὸς αὐτὸν· “εἰπέ μᾶς, ποία εἶναι ἡ αἰτία, δια τὴν ὁποίαν μᾶς εὗρηκεν ἡ μεγάλη αὕτη τρικυμία, ποία εἶναι ἡ ἐργασία σου; Ἀπὸ ποῦ ἐρχεσαι καὶ ποῦ πηγαίνεις; Ἀπὸ ποῖαν χώραν κατάγεσαι καὶ εἰς ποῖον λαὸν ἀνήκεις;”
- Ιων. 1,9 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δούλος Κυρίου εἰμι ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν.
- Ιων. 1,9 Ἀπήνησε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰωνᾶς καὶ εἶπεν· “ἐγὼ εἰμαι δούλος τοῦ Κυρίου, σέβομαι καὶ λατρεύω τὸν Κυριον καὶ θεὸν τοῦ οὐρανοῦ αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν”.
- Ιων. 1,10 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἐγνώσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς.
- Ιων. 1,10 Οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου ἐφοβήθησαν πολὺ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· “διατί, λοιπὸν, διέπραξες αὕτην τὴν παρακοὴν ἀπέναντι τοῦ Κυρίου σου;” Διότι ὅλοι ἐμαθάν ὅτι ὁ Ἰωνᾶς ἐφευγε μακρὰν ἀπὸ τὸν Κυριον, ὅπως ὁ ἴδιος εἶχεν ὁμολογήσει εἰς αὐτούς.
- Ιων. 1,11 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ’ ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα.
- Ιων. 1,11 Τότε ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· “τί πρέπει τώρα νὰ κάμωμεν εἰς σέ, δια νὰ ἐξευμενισθῇ ὁ θεὸς σου καὶ σταματήσῃ αὕτη ἡ θαλασσοταραχὴ, ἡ ἐναντίον μᾶς;” Διότι ἡ τρικυμία ἐγένετο ὀλοένα ἀγριωτέρα καὶ ἐδυνάμωνε συνεχῶς περισσότερον εἰς φοβερόν κλύδωνα.

- Ιων. 1,12 καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμέ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὔτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί.
- Ιων. 1,12 Εἶπε τότε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωνᾶς· “πάρετέ με καὶ ρίψατέ με εἰς τὴν θάλασσαν καὶ θα γαληνεύσῃ ἡ τρικυμία. Διότι ἐγὼ εἶδα καὶ ἐπεισθην, ὅτι ἐξ αἰτίας μου ἐξέσπασεν ἐναντίον σας ἡ μεγάλη αὐτὴ τρικυμία”.
- Ιων. 1,13 καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς.
- Ιων. 1,13 Οἱ ναυτικοὶ κατέβαλον μεγάλας προσπαθείας νὰ ἐπιστρέψουν κάπου καὶ προσορμισθοῦν πρὸς τὴν ξηρὰν. Ἀλλὰ δὲν ἠμπόρουν, διότι ἡ τρικυμία ολοένα ἐμεγάλωνε καὶ τεράστια κύματα ἐξεγείροντο ἐναντίον των.
- Ιων. 1,14 καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σύ, Κύριε, ὄν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας.
- Ιων. 1,14 Οἱ ναυτικοὶ ἐκραζαν με θερμὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπαν· “κατ' οὐδὲνα λόγον καὶ τρόπον, Κυριε, δὲν πρέπει νὰ χαθῶμεν ὅλοι ἐξ αἰτίας τοῦ ἐνός τούτου ἀνθρώπου. Καὶ μὴ θελήσῃς νὰ μας τιμωρήσῃς ὡς χύνοντας αἷμα ἀθῶν, ἐπειδὴ θὰ ριψώμεν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, διότι συ, Κυριε, ὅπως ἠθέλησες ἔτσι καὶ ἔκαμες”.
- Ιων. 1,15 καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς.
- Ιων. 1,15 Ἐπήραν τότε τὸν Ἰωνᾶν καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀμέσως δὲ ἐσταμάτησεν ἡ τρικυμία ἀπὸ τὴν θάλασσαν.
- Ιων. 1,16 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον καὶ ἔθησαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ ἠῤῥξαντο τὰς εὐχὰς.
- Ιων. 1,16 Οἱ ἄνδρες, πού υπῆρχαν στο πλοῖον, κατελήφθησαν ἀπὸ μεγάλον φόβον ἀπέναντι τοῦ Κυρίου, προσέφεραν θυσίαν στον Κύριον καὶ ἔκαμαν διάφορα τάματα.

ΙΩΝΑΣ 2

- Ιων. 2,1 Καὶ προσέταξε Κύριος κῆτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
- Ιων. 2,1 Ὁ Κύριος διέταξε τότε ἕνα μεγάλο θαλάσσιον κῆτος νὰ καταπιῇ τὸν Ἰωνᾶν. Καὶ ὁ Ἰωνᾶς ἐυρέθη τότε καὶ ἐμείνεν εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
- Ιων. 2,2 καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους
- Ιων. 2,2 Προσηυχῆθη δὲ ὁ Ἰωνᾶς πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους
- Ιων. 2,3 καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ᾄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.
- Ιων. 2,3 καὶ εἶπεν· “ἐν τῇ θλίψει μου ἐβόησα πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ ἤκουσε τὴν προσευχὴν μου. Ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ἄδου, ὅπου εὐρισκόμην, συ, Κυριε, ἤκουσες καὶ ἐδέχθης τὴν μεγαλόφωνον προσευχὴν μου.
- Ιων. 2,4 ἀπὲρρίψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.
- Ιων. 2,4 Σὺ με ἔρριψες εἰς τὰς πλεόν βαθείας περιοχὰς τῆς θαλάσσης. Ρεύματα πολλὰ με περιεκύκλωσαν, μεγάλα τὰ κύματά σου ἐπερνούσαν ἀπὸ ἐπάνω μου.
- Ιων. 2,5 καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;
- Ιων. 2,5 Καὶ ἐγὼ τότε, συναισθανόμενος τὸ σφάλμα μου, εἶπα κατατρομαγμένος· Ἐχω, λοιπόν, ἀπορριφθῆ μακρὰν ἀπὸ τὰ μάτια σου. Ἀραγε θὰ ἀξιωθῶ νὰ ἴδω ἄλλην μίαν φορὰν τὸν ἅγιόν σου ναόν;
- Ιων. 2,6 περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων.
- Ιων. 2,6 Ὀλόγυρά μου ἀπειλητικὰ κατὰ τῆς ζωῆς μου περιεχύθησαν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης. Μέγας ὠκεανὸς με ἔχει κυκλώσει. Ἡ κεφαλὴ μου ἐβυθίσθη εἰς σχισμὰς υποθαλασσίων ὀρέων.
- Ιων. 2,7 κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου.
- Ιων. 2,7 Κατέβηκα εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, τὰ αἰώνια κλειδιά τῆς με κρατοῦν τώρα ὑπὸ τὴν κατοχὴν των. Ὁ Κύριε, ἀς ἀπαλλαγῇ τώρα ἀπὸ αὐτὸν τὸν κίνδυνον τῆς φθορᾶς ἡ ζωὴ μου καὶ ἀς ἐπανέλθω ἐνώπιόν σου εὐπειθῆς καὶ ὑπάκουος.
- Ιων. 2,8 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸ ἅγιόν σου.
- Ιων. 2,8 Τώρα, πού φεύγει πλέον ἀπὸ ἐμὲ ἡ ψυχὴ μου καὶ σβῆνει ἡ ζωὴ μου, ἐνεθυμήθην τὸν Κύριον. Εἶθε νὰ φθάσῃ ἡ προσευχὴ μου πρὸς σε στον ἅγιόν σου ναόν.
- Ιων. 2,9 φυλασσόμενοι μάτια καὶ ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον.
- Ιων. 2,9 Ὅσοι τιμῶν καὶ προσκυνοῦν τὰ μάτια καὶ ψευδῆ εἰδῶλα, ἐγκαταλείπουν καὶ χάνουν τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου.
- Ιων. 2,10 ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἠῤῥάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου

τῷ Κυρίῳ.

- Ιων. 2,10 Εγώ ὁμως με φωνήν αἰώνων και δοξολογίας θα προσφέρω εις σε θυσίαν. Θα προσφέρω προς σε τον Κυριον μου, ὅσα ἔχω τάξει, δια να μου στείλῃς σωτηρίαν”.
- Ιων. 2,11 Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.
- Ιων. 2,11 Ο Κυριος διέταξε το θαλάσσιον κήτος και ἐβγαλε τον Ιωνάν εις την ξηράν.

ΙΩΝΑΣ 3

- Ιων. 3,1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων·
- Ιων. 3,1 Ο Κυριος ωμίλησε δια δευτέραν φοράν στον Ιωνάν και του ειπε·
- Ιων. 3,2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σε.
- Ιων. 3,2 “Σηκω και πήγαινε εις την Νινευή, την μεγάλην αυτην πόλιν, και κήρυξε εις αυτην το ιδιο μήνυμα, το οποιον εγω προηγουμένως ειχα ειπει προς σε”.
- Ιων. 3,3 καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν.
- Ιων. 3,3 Η Νινευή ήτο πόλις μεγάλη ενώπιον του Θεού. Τρεις ημεραι εχρειάζοντο, δια να την διασχίση κανεις.
- Ιων. 3,4 καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται.
- Ιων. 3,4 Ο Ιωνάς εισήλθεν εις την πόλιν και ήρχισε το έργον του. Περιήλθεν επί μιαν ημεραν την πόλιν και εκήρυττε λέγων· “τρεις ακόμη ημεραι και η Νινευή θα καταστραφή”.
- Ιων. 3,5 καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν.
- Ιων. 3,5 Ολοι οι κάτοικοι της Νινευή ἐπίστευσαν εις τον Θεόν και στο μήνυμά του. Δια κήρυκος δε ανήγγειλαν γενικὴν νηστείαν, εφόρεσαν σάκκους ως ενδυματα εις ἐνδειξιν του πένθους της μετανοίας των, ἀπό τον μικρόν ἕως τον μεγάλον.
- Ιων. 3,6 καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιείλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ’ ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ.
- Ιων. 3,6 Το γεγονός περιήλθεν εις γνώσιν του βασιλέως της Νινευή. Ηγέρθη και αυτός ἀπό τον θρόνον του, αφήρεσε την βασιλικὴν στολὴν ἀπό ἐπάνω του, εφόρεσεν ἕνα ἐνδυμα σάκκινον εις ἐνδειξιν μετανοίας και ἐκάθησεν ἐπάνω εις στάκτην.
- Ιων. 3,7 καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν.
- Ιων. 3,7 Δια κήρυκος δε εγνωστοποιήθη και ἐλέχθη εις την Νινευή η ἀπόφασις του βασιλέως και των αρχόντων αυτου. “Ἄνθρωποι και βοῖδια και πρόβατα και ὅλα τα ἄλλα ζῶα ας μη γευθούν τροφήν, ας μη βοσκήσουν, ας μη πίουν νερό”.
- Ιων. 3,8 καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες·
- Ιων. 3,8 Οι ἄνθρωποι περιεβλήθησαν σάκκινα ενδυματα, εφόρεσαν ἴδια ενδυματα εις τα κτήνη των και με μεγάλην φωνήν απηθύθυναν εκτενή μετά πίστεως προσευχήν προς τον Θεόν. Ο καθένας ἀπό αυτους μετενόησε και επεστράφη ἀπό τον αμαρτωλόν τρόπον της ζωής του και ἀπό ὅλας τας ἀδικίας, τα οποιᾶς διέπραττον αι χεῖρες των και ἔλεγαν·
- Ιων. 3,9 τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα;
- Ιων. 3,9 “ποιός γνωρίζει, μήπως ο Θεός ἀλλάξη γνώμην και απομακρύνῃ τον θυμόν και την οργήν του, ὡστε να μη καταστραφώμεν”!
- Ιων. 3,10 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε.
- Ιων. 3,10 Ο Θεός ειδη τα ἔργα αυτών και την ελικρινή των μετάνοιαν, ὅτι δηλαδὴ ἐπήραν την ἀπόφασιν και απεμακρύνθησαν ἀπό τους αμαρτωλος δρόμους της ζωής των, και ἥλλαξεν ο Θεός ἀπόφασιν δια την τιμωρίαν, την οποιᾶν εἶχεν αναγγεῖλει ὅτι θα αποστειλῃ εναντίον των, και δεν την επραγματοποίησε.

ΙΩΝΑΣ 4

- Ιων. 4,1 Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην καὶ συνεχύθη,
Ιων. 4,1 Ο Ἰωνᾶς ἐλυπήθη παρά πολὺ, ἀνεστατώθη ολόκληρος.
Ιων. 4,2 καὶ προσήξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῆ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.
- Ιων. 4,2 Προουχηθήθην δε πρὸς τον Κυριον παραπονουόμενος και εἶπεν· “ὦ Κυριε, αυτοί δεν είναι οι λόγοι, δια τους οποίους, ὅταν ἐγὼ ἦμουν εἰς την χώραν μου, και δεν ἤθελα να σε υπακούσω; Δια τοῦτο ἐπήρα την ἀπόφασιν να φύγω εἰς Θαρσίς, διότι ἐγνώριζα ὅτι συ εἶσαι ἐλεήμων και οἰκτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοεῖς προκειμένου να ἐπιβάλης τιμωρίας στους ἀνθρώπους δια τας κακίας των.
- Ιων. 4,3 καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με.
Ιων. 4,3 Και τώρα, Κυριε, πάρε πλέον την ζωὴν μου, διότι δι’ ἐμὲ προτιμότερον εἶναι να ἀποθάνω παρά να ζῶ”.
- Ιων. 4,4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ;
Ιων. 4,4 Ο Κυριος ἀπήντησε πρὸς τον Ἰωνᾶν· “τόσον πολὺ λοιπὸν ἔχεις λυπηθῆ συ;”
Ιων. 4,5 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὔ ἂν ἀπίδη τί ἔσται τῇ πόλει.
- Ιων. 4,5 Ο Ἰωνᾶς ἐβγήκεν ἀπὸ την πόλιν, την Νινευή, ἐκάθισεν εἰς ἓνα λόφον ἀπέναντι ἀπὸ την πόλιν. Εκεί κατεσκεύασε δια τον εαυτὸν του μίαν καλύβην και ἐκάθητο ὑποκάτω ἀπὸ αὐτήν, ἕως ὅτου ἰδη τι ἐπὶ τέλους θα συμβῆ εἰς την πόλιν.
- Ιων. 4,6 καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην.
- Ιων. 4,6 Ο δε Κυριος διέταξε μίαν κολοκύνθην να φυτρώσῃ· και αὐτὴ ἐφύτρωσεν ἀμέσως, ἐμεγάλωσεν, ἀνέβη ἐπάνω ἀπὸ την κεφαλὴν του Ἰωνᾶ, ὥστε να κρατῆ σκιαν ἐπάνω ἀπὸ την κεφαλὴν του και να τον προφυλάσῃ ἀπὸ το καῦμα των ἡλιακῶν ακτίνων. Ο Ἰωνᾶς ἐχάρη χαρὰν μεγάλην δια την κολοκύνθην.
- Ιων. 4,7 καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἐωθινή τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ ἀπεξηράνθη.
Ιων. 4,7 Την πρωτῆν της επομένης ἡμέρας διέταξεν ο Θεὸς ἓνα σκώληκα και κατέφαγεν εἰς την ρίζαν την κολοκύνθην, και αὐτὴ ἐξηράνθη.
- Ιων. 4,8 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε καὶ ἐπέλεγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν.
- Ιων. 4,8 Μετὰ την ανατολὴν του ἡλίου, διέταξεν ο Θεὸς να πνεύσῃ ἓνας πολὺ καυστικός ἀνεμος. Αἱ ἡλιακαὶ ακτίνες ἐκτύπησαν την κεφαλὴν του Ἰωνᾶ, ὠλιγοψύχησεν ο Ἰωνᾶς, ἔχασε το θάρρος δια την ζωὴν του και εἶπε· “προτιμότερον εἶναι δι’ ἐμὲ να ἀποθάνω παρά να ζῶ”.
- Ιων. 4,9 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου.
- Ιων. 4,9 Εἶπε τότε ο Θεὸς πρὸς τον Ἰωνᾶν· “πράγματι, τόσον πολὺ συ ἐλυπήθης δια την κολοκύνθην;” Ο Ἰωνᾶς ἀπήντησε· “πάρα πολὺ ἔχω λυπηθῆ μέχρι θανάτου”.
- Ιων. 4,10 καὶ εἶπε Κύριος· σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ’ αὐτήν οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο.
- Ιων. 4,10 Ο Κυριος του εἶπε· “συ ἐλυπήθης δια μίαν κολοκύνθην, δια την ὁποῖαν δεν ἐκοπίασες και την ὁποῖαν δεν ἐθρεψες. Αὐτὴ ἐφύτρωσε μίαν νύκτα και την ἄλλην νύκτα ἐχάθη.
- Ιων. 4,11 ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἧ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;
Ιων. 4,11 Εγὼ δεν ἐπρεπε να λυπηθῶ δια την μεγάλην πόλιν την Νινευή, εἰς την ὁποῖαν, ἔκτος των ὠρίμων κατὰ την ἡλικίαν ἀνθρώπων, κατοκοῦν και περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδες νῆπια, που δεν μποροῦν να διακρίνουν το δεξιὸν των χεῖρι ἀπὸ το ἀριστερόν των, ὅπως ἐπίσης και ζῶα πολλά;”